

Üks teine lord olli temal ümõ laña libha peale, ta pallus mind penni jubhatada, kus lañad õrrel käisid maggamas. Miña listin penni teadwad, kus kuf igga õsel seitõme lañaga pidda maggama; Kriimsilm nälpas jubba teelt miño juttu kuuldes. Kui kulla rahwas puhkama eitnud lähõme meie lahkeste laña-sagile. Alna-luul seisib pool labri ja suur perro-lõm võigiti alna peal. Hunt ronnis möda seina üles, läis lõmõ möda, mis pennis arwas eddasi ja plumsatas äkkitselt lõige lõmmuga tuppa; ma lükkasin lugi finni, rahwas ärkas mürrina pärast unnest, wõttis tuld tuppa ja leidis pallumata wõera nurgast. Seal alkati waña mehhe tassokat rabbama; ei tea kuddas ta wimaks peasis. — Ka tulles mul weel tunnistada, et Kriimsilma emandaga tül aega sallamahti sõbrust ollen piddanud. — Müüd ollen tõi möda lõis teile tunnistanud, pallun andels anda ja tõutan wahto torlumata kannatada, mis mulle nuhtluseks mõiõstate. — Määr murdis ühe painowa pazzo-witsakese, andis sedda Reinowadderi kätte ja ütles: „Lel, andle selle rosaga isse endale kolm kibbedat lõki, pistle siis wits tee äre püsti, üppake kolm forda üle witsa ja andle siis roosale lahkest suud: siis näitate sõna-kuulmisi ja ma aan teie wañad süüd teile andels.“

Kui Reinowadder sedda käsko sai täitnud, ütles Jrmabbe: „Müüd, armas lel laske meleparrandus pääs teggudes arwalikkus sada, luggege oolega Juumala: sõna, käige sagedast kirrikus, paastuge ja

andle waestele andi, ja kes teilt nõu küsib, sellele jubhatage teed; ja siis tõutage mulle wande sõnaga: rõwimist, wargust, tarmist, wasset, abbiello-rojastamist, ja üllelohto liusamist mahha jätta: siis saab teile kuñingas andels andma.“ Reinowadder kostis: „Miña wañun ja tõutan teie käsko möda sedda lubbatust kindlast täita.“ — Siis tõttasid mõlemad möda teed eddasi; agga tee äres olli üks kirrikomõisi ja õie peal suur trop lañu. Reinowadder ütles: ajja taggant lähheb lõige õigem tee, ja kargas forraga üle ajja õue, wõttis ühe numatud kulle suhhu, et sulled agga lendasid ja pistis sagiga lip-

